

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 07/06/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 908

“PHONG THỦY KHÔNG ẢNH HƯỞNG NGƯỜI HỌC PHẬT”

Những người giàu có, những người làm ăn kinh doanh rất chú trọng đến phong thủy. Hòa Thượng nói: **“Phong thủy không ảnh hưởng gì đến người chân thật học Phật vì người chân thật học Phật là người có thể chuyển được phong thủy”**. Chúng ta là người học Phật mà lại đi lo về phong thủy hoặc nghe người ta nói về phong thủy thì chúng ta đã sai lầm. Thậm chí tâm chúng ta có một chút nghi ngờ rồi cho rằng **“cứ làm theo phong thủy cho chắc”** thì chúng ta hoàn toàn sai lầm.

Từ trước đến giờ, tôi đã ở mấy căn nhà, đã xây dựng mấy căn nhà nhưng tôi không làm phong thủy. Hôm trước, lúc chuẩn bị cất nóc xây dựng khu đào tạo, mọi người hỏi tôi có phải chọn giờ không. Khi đó tôi hơi ngạc nhiên, tôi nói: **“Vậy thì đi mua sữa chua về cho anh em ăn rồi ta cùng làm”**.

Chúng ta học Phật, đã từng nghe và thuộc lời Phật dạy: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Chúng ta không chuyển được cảnh là do tâm của mình. Rất nhiều người đã học Phật nhiều năm nhưng vẫn chú trọng đến phong thủy, tuy không nói ra nhưng âm thầm làm theo phong thủy. Chúng ta có sự nghi ngờ đối với lời Phật dạy thì biết là do chúng ta chưa thật học, chưa thật làm.

Chúng ta nên học tập theo tấm gương của ngài Tiêu Hà. Khi nhà Vua ban tặng đất đai cho các quan đại thần, mọi người đều chọn nơi đất tốt còn ngài Tiêu Hà chọn nơi đất xấu nhất. Ngài Tiêu Hà không phải là người học Phật. Sau nhiều năm, con cái của những vị quan đại thần chọn đất tốt đều hư hỏng, thậm chí có người còn phải đi ăn mày xin trên đường. Đất gần như đã bị họ bán hết để tiêu xài. Họ sinh tâm chảnh mắng vì cho rằng đã có đất tốt rồi thì không cần cật lực làm nhưng vẫn có ăn. Ngài Tiêu Hà chọn đất xấu thì con cháu đời sau của Ngài rất tốt vì Ngài dạy con cháu phải cố gắng siêng năng canh tác trên mảnh đất không tốt thì mới có ăn. Chúng ta đã biết **“cảnh tùy tâm chuyển”**, vậy thì chúng ta phải nỗ lực chuyển đổi từ tâm mình. Khi tâm chúng ta chuyển đổi thì hoàn cảnh sẽ theo đó mà chuyển.

Nơi tôi đang sống giờ đây đã thay đổi rất khác trước. Khi tôi mới chuyển về ở, dưới đất toàn là đá non, phèn nên không có cây gì sống được ngoài cây xấu hổ. Những cây xấu hổ phát triển rất to khỏe, nếu chúng ta chạm phải thì sẽ bị gai cắm. Khi tôi chặt cây để cải tạo đất, dù rất khéo léo nhưng cũng bị gai cắm, phải nhổ gai ra nếu không nó sẽ cắm sâu vào da. Tôi đã cải tạo đất bằng cách đổ 3 - 4 xe đất đỏ bazan, dùng 400 bao phân dê, phân bò và vài trăm bao đất đồi. Bây giờ thì đất khu vực này đã tốt hơn nhiều, các loại rau củ quả quanh năm tươi tốt. Tôi vừa cải tạo tâm mình, vừa cải tạo đất.

Cho nên **“cảnh tùy tâm chuyển”** chứ không phải là **“tâm tùy cảnh chuyển”**. Nếu chúng ta để cho tâm mình bị chuyển theo cảnh thì mọi việc sẽ như Ngài Lý Bình Nam nói: **“Đáng sinh tử như thế nào thì vẫn phải sinh tử như thế đó, đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải đọa lạc như thế đó”**. Vậy thì không còn gì để nói!

Nhiều nơi chúng ta đến ban đầu đều là đất hoang. Mọi người đều nghĩ những khu đất đó sẽ không làm được gì, nếu có thể làm được thì phải mất thời gian rất lâu và rất khổ sở. Nhưng chỉ cần chúng ta đến một thời gian ngắn thì hoàn cảnh những nơi đó đã thay đổi. Chúng ta khai hoang, canh tác, trồng rau sạch và đã bắt đầu có rau sạch để tặng mọi người.

Rõ ràng là **“cảnh tùy tâm chuyển”**! Chúng ta có thể chuyển được hoàn cảnh chứ không được để cho hoàn cảnh chuyển chúng ta. Nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã lưu lạc trong sáu cõi luân hồi. Bây giờ chúng ta đã biết điều đó thì phải mau mau chuyển đổi để đời này kiếp này là lần lưu lạc sau cùng. Đó là chúng ta đã chuyển hoàn cảnh. Nếu chúng ta vẫn để tập khí phiền não sai sự thì chúng ta đang bằng lòng tiếp tục để cho hoàn cảnh xoay chuyển chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Phong thủy không ảnh hưởng gì đến người học Phật. Đây là thật! Người chân thật học Phật thì chân thật có thể chuyển được hoàn cảnh. Người học Phật nhưng chưa chuyển được hoàn cảnh là người giả học Phật, giả tu hành”**. Rất nhiều người học Phật nhưng hoàn toàn bị hoàn cảnh chuyển chứ không chuyển được hoàn cảnh. Điều này thật sự là đáng hổ thẹn!

Tôi cũng đã từng nhiều lần trải qua việc **“cảnh tùy tâm chuyển”**. Khi tôi gặp một hoàn cảnh vô cùng khó khăn, họ xem coi tôi vượt qua như thế nào, thậm chí họ còn gài bẫy. Họ mời tôi đến nên tôi bay từ miền Nam ra miền Bắc. Họ thấy tôi mặc bộ đồ nâu thì họ nói: **“Tại sao lại mặc bộ này, cư sĩ không được mặc đồ nâu”**. Tôi nói: **“Con thấy Phật tử Hà Nội chỉ mặc đồ nâu nên con không mang theo áo lam”**. Họ bảo người đi lấy áo lam cho tôi mặc. Họ đưa cho tôi áo lam treo ở ngoài sân, tôi mặc vào thì áo dài qua đầu gói trông rất nhếch nhác. Tôi cũng lên chia sẻ nhưng họ yêu cầu phải tắt hai máy quay phim mà tôi mang theo. Họ cấm không cho chúng tôi tự chụp ảnh, quay phim. Trước chánh điện có 1.300 Phật tử đang ngồi, các Phật tử cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Phật tử đến từ các nơi như Cầu Giấy, Đống Đa và cũng có rất nhiều đoàn Phật tử đến tham dự. Tôi có đem theo 1.300 chiếc áo phông có dòng chữ **“A Di Đà Phật”** để tặng mọi người nhưng họ không cho tôi tặng áo. Họ nói: **“Tại sao chỉ có bốn chữ “A Di Đà Phật” mà không phải là sáu chữ “Nam Mô A Di Đà Phật”? Đây là tà ma ngoại đạo!”**. Hoàn cảnh khi đó rất khó khăn, khắc nghiệt. Khi tôi lên thì họ nói rằng không phải là tôi giảng mà là chia sẻ tâm đắc tu học. Người ta hỏi tôi 15 câu chất vấn, tôi chỉ được phép trả lời **“có hoặc không”**, **“được hoặc không được”**. Họ hỏi tôi: **“Niệm Phật mà chỉ niệm “A Di Đà Phật”, không niệm “Nam Mô” thì đúng hay sai?”**, **“Tụng Kinh mà chỉ tụng “Kinh Vô Lượng Thọ”, không được tụng các Kinh khác thì đúng hay sai?”**. Tôi không trả lời đúng hay sai mà trả lời để hằng thuận được tất cả mọi người. Cuối cùng tôi cũng vượt qua được 1.5 giờ đồng hồ chất vấn đó. Sau mỗi câu tôi trả lời, Phật tử vỗ tay rất lớn. Ở chùa đó có 3 - 4 máy quay hiện đại nhưng sau

khi quay xong đĩa đó họ không đưa cho tôi. Hôm đó cũng có khoảng 20 người đi theo tôi. Đó là kỷ niệm về việc “*cảnh tùy tâm chuyển*”.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, người học Phật có cần đi xem phong thủy không? Rốt cuộc thì phong thủy có hay không?*”. Hòa Thượng nói: “***Không phải là người học Phật chúng ta không tin phong thủy. Người học Phật biết có phong thủy, phong thủy thì chân thật có nhưng phong thủy không ảnh hưởng đến người học Phật. Chúng ta là người học Phật thì chúng ta cứ làm đúng theo những lời Phật dạy, làm giống y như Ngài thì phong thủy hoàn toàn không ảnh hưởng đến chúng ta. Nếu chúng ta học Phật nhưng không làm giống như Phật thì phong thủy sẽ khởi tác dụng với chúng ta***”.

Người học Phật chân thật sẽ không bị ảnh hưởng bởi phong thủy, còn người giả học thì khác. Phong thủy chính là hoàn cảnh. Tất cả những việc tốt xấu sẽ đều khởi tác dụng nếu chúng ta không phải là người chân thật học Phật. Một lần, có một người thợ dùng thước Lỗ Ban để đo cửa ra vào của căn nhà nơi tôi đang ở thì thấy số đo rơi vào cung “*sát chủ*” nhưng gia đình tôi sống ở đây vẫn bình an. Trên thước Lỗ Ban có rất nhiều cung tốt xấu khác nhau như “*họa hoạn*”, “*thiên tai*”, “*tấn tài*”, “*tấn lộc*”.

Nhiều người rất chú trọng phong thủy, làm theo phong thủy nhưng họ ngày càng lụi bại, nợ nần chồng chất. Họ làm những việc sai trái, thuận theo dục vọng của bản thân, tiêu xài hoang phí vào những việc vô bổ, cuối cùng không còn tiền tài. Họ không tích công bồi đức, không tích phước báu, cứ hoang phí phước báu. Khi phước báu trong vận mạng không còn thì họ dùng phước thừa, dùng nhờ phước báu của người khác. Nếu chúng ta có một đoàn thể, có một hệ thống mà nếu chúng ta không nỗ lực nhiều hơn năng lực của mình, chỉ thừa hưởng phước của hệ thống, thừa hưởng phước của đoàn thể thì chúng ta đang dùng phước của người khác vì chúng ta không nỗ lực tạo ra phước báu.

Hòa Thượng nói: “***Phong thủy là cảnh giới. “Cảnh tùy theo tâm chuyển”, nếu tâm của chúng ta có thể làm chủ thì phong thủy sẽ chuyển theo tâm của chúng ta***”. Tâm làm chủ là chúng ta làm chủ được vọng niệm, làm chủ được tập khí của chính mình. Vậy thì chúng ta đã làm chủ được hoàn cảnh. Nếu chúng ta không làm chủ được vọng niệm, tập khí của chúng ta thì hoàn cảnh sẽ làm chủ chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta hãy nêu một thí dụ: Khi một người nào đó khen chúng ta vài câu thì tự nhiên chúng ta cảm thấy dễ chịu. Khi một người nào đó mắng chúng ta vài câu thì chúng ta nổi cơn tam bành, sân si. Vậy thì chúng ta hoàn toàn bị cảnh chuyển. Người ta mắng bạn vài câu, bạn có khởi tức giận không? Nếu có thì bạn hoàn toàn bị cảnh chuyển rồi. Có người khen bạn vài câu, bạn có cảm thấy hoan hỷ không? Nếu bạn cảm thấy thích, thấy hoan hỷ thì bạn cũng hoàn toàn bị cảnh chuyển rồi. Người như vậy nhất định sẽ bị phong thủy xoay chuyển***”.

Người có tu tập mới xa rời được hoàn cảnh. Gặp nghịch cảnh thì ai cũng sinh tâm đau lòng, gặp thuận cảnh thì ai cũng sinh tâm ưa thích nhưng ở các mức độ khác nhau vì cảnh giới tu hành của nội tâm

mỗi người hoàn toàn khác nhau. Cảnh giới tu hành của nội tâm hoàn toàn khác thì sự mức độ ảnh hưởng, mức độ tác động của hoàn cảnh đến mỗi người cũng hoàn toàn khác. Người có công phu thấp thì mức độ ảnh hưởng sâu, người có công phu cao thì mức độ ảnh hưởng thấp.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở trong tất cả mọi cảnh duyên, dù thiện duyên, ác duyên, thuận cảnh, nghịch cảnh đều phải giữ được tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh mới sinh được trí tuệ. Như trên “Kinh Kim Cang”, Phật nói: “Tín tâm thanh tịnh tức sinh thật tướng”. Vậy thì chúng ta tự nhiên liền sẽ tường tận tất cả chân tướng sự thật của thế gian và xuất thế gian”**.

Chúng ta tự hỏi mình: Tại sao đối với mọi việc chúng ta đều rất lơ mờ? Đó là vì tâm của chúng ta không thanh tịnh, suốt ngày từ sáng đến chiều chúng ta đều bị hoàn cảnh chi phối. Người xưa nói: **“Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu do tâm ta”**. Người xưa cũng dạy rằng khi tâm của chúng ta tốt thì giờ nào cũng là giờ tốt, ngày nào cũng là ngày tốt, không có ngày nào là ngày xấu cần phải kiêng kỵ.

Mười mấy năm rồi, tôi không chú ý đến ngày tháng. Nếu cần đi đâu thì tôi chỉ xem ngày, xem giờ để đi chuyển theo đúng lịch trình. Tôi làm việc đến khi mệt, cảm thấy đói thì tôi biết đến giờ phải đi nấu ăn. Ăn xong, nghỉ một chút tôi lại tiếp tục làm việc, khi nào đói thì lại đi chuẩn bị đồ ăn. Tôi làm việc một cách tự nhiên và thấy đồng hồ sinh học của cơ thể cũng khá chính xác. Khi cảm thấy đói thì tôi biết đã đến trưa, xem đồng hồ thì thấy lúc đó là 11 giờ 30 phút. Hôm nào tôi cố gắng làm cho xong việc, cảm thấy đói nhiều hơn, lúc xem đồng hồ thì tôi thấy đã 12 giờ 30 phút.

Người xưa tâm rất tự tại. Các Ngài hoàn toàn không chế được phiền não, tập khí nên **“thời thời thị hảo thời, nhật nhật thị hảo nhật”**, (giờ nào cũng là giờ tốt, ngày nào cũng là ngày tốt). Khi trời mưa, có người thì cảm thấy khó chịu, cảm thấy chướng ngại. Thậm chí khi gặp nắng mưa, người ta còn oán trời, trách người. Nhưng có người thì cảm thấy nắng mưa là việc hoàn toàn bình thường.

Tôi làm việc cả tháng ở ngoài nắng. Các bác thợ xây dựng nói: **“Thầy đi nghỉ đi! Nắng thế này dễ bị đau đầu lắm!”**. Họ nghĩ rằng tôi ở vùng khí hậu mát mẻ, không quen với khí hậu nắng nóng. Nhưng tôi không nghĩ đến trời nắng mà chỉ nghĩ là phải làm việc cho xong. Tôi làm việc cật lực, ngày nào về đến nhà cũng đã 7 giờ tối. Tôi ăn cơm xong lúc 8 giờ tối, một lúc sau đặt lưng nằm xuống là ngủ luôn nhưng sáng hôm sau không bao giờ tôi tỉnh dậy muộn, không bao giờ trễ giờ học. Dù cơ thể mệt mỏi đến mấy nhưng buổi sáng tôi luôn tỉnh dậy đúng giờ, đó là do chúng ta đã tập thành thói quen. Đó là chúng ta thể hội được một chút, trải nghiệm được một chút tâm cảnh của người xưa: **“Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm mình”**.

Hòa Thượng nói: **“Tín tâm thanh tịnh tức sinh thật tướng”**. Khi tâm chúng ta thanh tịnh thì tâm chúng ta **“như như bất động”** trước mọi hoàn cảnh. Khi tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta nhận biết được một cách tường tận chân tướng của mọi sự việc thế gian và xuất thế gian, không bị mê lầm, không bị lừa bởi những thứ không thật. Chúng ta hiểu rõ bản chất sự vật sự việc thì tâm an lạc.

Khi trời mưa bão thì họ oán trách, chúng ta không oán trách vì chúng ta biết rõ sự việc. Mấy hôm nay ở đây mưa tầm tã, bờ đê vỡ tan hoang. Các đầu nguồn đều có các ống kín để dẫn nước, nước từ trong ống nhựa đổ thẳng về suối, nước không được thấm thấu vào lòng đất cho nên chỉ ở thượng nguồn có mưa khoảng 2 - 3 tiếng đồng hồ là ở hạ nguồn sẽ có lũ ống. Hòa Thượng nói: **“Đối với tất cả chân tướng của thế gian và xuất thế gian, chúng ta đều phải hiểu rõ ràng tường tận”**.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con người có vận mạng không? Phong thủy có thật không?”*. Hòa Thượng nói: **“Nếu tâm bạn thanh tịnh, không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì mọi thứ đều không có. Nếu tâm bạn không thanh tịnh, vẫn có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì bạn sẽ luôn bị hoàn cảnh chuyển, vậy thì mọi thứ là thật có”**.

Khi bạn hoàn toàn làm chủ được nó thì nó không có. Nếu tâm bạn không thanh tịnh thì mọi thứ đều có, chẳng những vậy còn có nhiều hơn. Hoàn cảnh đã xấu ác rồi mà chúng ta còn tạo thêm ác nghiệp, khiến cho hoàn cảnh càng xấu ác hơn. *“Tham sân si mạn”* của chúng ta gia lực thêm vào thì còn khiến cho hoàn cảnh nghiêm trọng hơn. Hoàn cảnh vốn đã xấu ác, lại cộng thêm sự cuồng nộ, sân si của chúng ta thì hoàn cảnh sẽ xấu ác hơn.

Cho nên chúng ta phải hiểu rõ **“cảnh tùy tâm chuyển”**. Hàng ngày chúng ta hãy quán sát xem chúng ta đang chuyển đổi hoàn cảnh hay hoàn cảnh đang chuyển đổi chúng ta! Đó là sự tu hành. Nếu chúng ta chuyển đổi được hoàn cảnh thì chúng ta sẽ tự tại, an vui. Nếu hoàn cảnh xoay chuyển chúng ta thì từ sáng đến chiều chúng ta sống trong sân si, phiền não. Chúng ta quán sát chính mình thì sẽ hiểu rõ cảnh giới tu hành của nội tâm, chúng ta sẽ hiểu rõ mình có công phu thật hay không, hiểu rõ bấy lâu nay chúng ta *“thật tinh tấn”* hay *“thật tinh tướng”*.

Có người đi đến đâu cũng muốn thay đổi hoàn cảnh của người khác. Họ cảm thấy họ là người giỏi nhất thiên hạ, giỏi hơn người nên đi đến đâu họ cũng thấy cái này không được, cái kia không được, phải làm thế này, phải làm thế kia. Đó là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước! Chúng ta đã bị cảnh chuyển chứ không chuyển được cảnh.

Hòa Thượng nói rất đơn giản: **“Nếu tâm bạn thanh tịnh, không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì mọi thứ đều không có. Nếu tâm bạn không thanh tịnh, vẫn có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì bạn sẽ luôn bị hoàn cảnh chuyển, vậy thì mọi thứ là thật có”**. Tâm thanh tịnh thì tự tại. Cảnh duyên không tốt xấu, cảnh tốt cũng tốt, cảnh xấu cũng tốt. Tâm chúng ta không thanh tịnh cho nên thấy cảnh tốt thì chúng ta sinh tâm ưa thích, thấy cảnh xấu thì chúng ta sinh tâm chán ghét. Vậy thì chúng ta đã phiền não, chấp trước.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!